

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts.

Nr 40

DE GROTE FOTOPRIJSVRAAG WERD AFGESLOTEN...

DE LEZERS ZELF MOETEN DE EERSTE PRIJS AANDUIDEN! EEN CAMERA BROWNIE MOVIE VOOR DE BESTE FOTO!

SEDERT vier maanden worden wij begraven onder een karrevracht mooie foto's en de jury heeft besloten twaalf bijkomende kandidaten een kans te geven. Je vindt hun foto's op de pagina's 10 en 11, genummerd van 19 tot 30.

Deze twaalf konkurrenten winnen geen fototoestel Brownie Starlet, zoals de achttien waarvan de foto's verschenen in « Kuifje » (in de nummers van 22 tot 39 — van 3 juni tot 30 september 1959), maar de jury is van oordeel dat zij kunnen meedingen naar de éérste, naar de grote prijs voor de BESTE foto. En die prijs is een prachtige camera Brownie Movie!

Wij vragen de medewerking van al onze lezers. Bekijk de 18 reeds gepubliceerde foto's aandachtig. Bekijk ook de 12 foto's op bladzijden 10 en 11 van dit nummer. Schrijf dan op een briefkaart het nummer van DE foto die je de beste vindt.

Opgelet! Slechts EEN NUMMER (van 1 tot 30). Voeg daarbij je naam, je leeftijd en je volledig adres. Zij die de beste foto aangeduid hebben, krijgen van ons een klein geschenk.

Vrienden, ik verwacht jullie kaarten. Schrijf me heel vlug. Bewijs door je keuze dat je goede smaak hebt en dat je weet wat een mooie foto is!

Hartelijk dank!

Kuifje

DIT IS DE H
REPORTER LEFRAN
IN DE
DOC

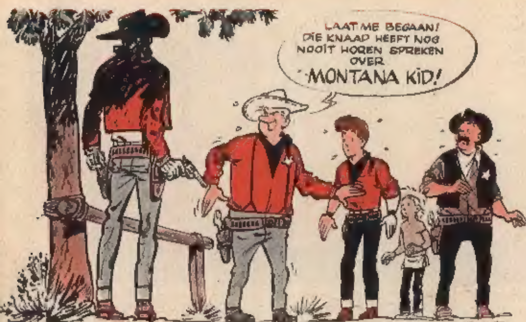
DOG BULL
DUIKEN AL
TERUG OP IN

ELD DIE JE VERWACHTTE...
C KOMT VOLGENDE WEEK TERUG

VLAMMENZEE

R JACQUES MARTIN

KID ORDINN EN CHICK BILL

DRIE GEZWOREN KAMERADEN
EN NIEUW VERHAAL VAN TIBET

NAMEN VIERT FEEST!

DE BP benzineauto's rijden van heden af op de Place d'Armes. Kom kijken naar de spannende racen!

Ben je tussen negen en dertien jaar, dan moet je je laten inschrijven voor de kompetities van de Weg der BP Jongeren. Je zal het je niet berouwen, want

DAT IS SPORT!

Te Namen: wedrennen op 7, 8, 10 en 11 oktober.

DE sympatieke kampioen van Laroche wordt, voor een entoesiast publiek, geinterviewd door de dynamische speaker van de Weg der BP Jongeren.

LOENIK II

OP de maan, ergens in de omgeving van de Zee van Sereniteit, de Zee der Dampen en de Zee van Rust, ligt er sedert 13 september jl. een tuig door mensenhanden vervaardigd : Loenik II, de maanraket, door de Russen afgeschoten.

De laatste trap van de maanraket, die met een snelheid van 40.233 km per uur door de ruimte kliefde, had een gewicht van 1.511 kg zonder de brandstof. Zij voerde een container mee die de wetenschappelijke- en radiotechnische instrumenten, met een totaal gewicht van 390,2 kg, bevatte. Deze container was bolvormig en hermetisch gesloten. De laatste trap van Loenik II kon van op de aarde over de radio geleid worden.

Twintig minuten voor de raket de maan bereikte, namen de radio-ontvangtoestellen van het planetarium van Moskou geen zeer duidelijke seinen meer waar; men kon het geruis, dat men nog hoorde, vergelijken met het gezoef van een voorbijrijdende sneltrein. Om 0 u. 01 (Moskouse tijd) bekeek Bazikin, direkteur van het planetarium, zijn chronometer en zei « propali » (verdwenen). De radio was stom. De raket was op de maan, die helder en klaar boven de stad hing, neergeploft.

Het raadsel

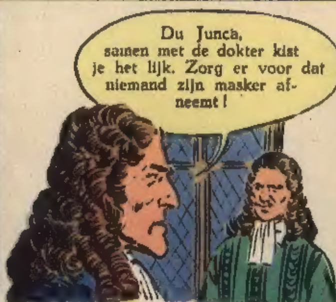
VAN HET IJZEREN MASKER

SCENARIO : Y. DUVAL.
TEKENINGEN : L. & F. FUNCKEN.

Krijgen wij een nieuwe gevangene ?
Ja, en zijn aanwezigheid moet strikt geheim gehouden worden !

Mijnheer de gouverneur ?
Ik groet u, mijnheer ! Mijn wachters hebben het bevel gekregen u neer te schieten indien u tracht uw masker af te nemen !

Men heeft me daarvan verwittigd. Ik heb beloofd nooit iemand mijn identiteit te verraden !
Voor het overige zult u behandeld worden volgens uw rang en stand !

Gedurende vijf jaar verbleef de man in de vesting van Pignerol. Niemand echter kende zijn naam...

In 1694 werd mijnheer de Saint-Mars gouverneur van het Sint-Marguerite eiland benoemd. Het « IJzeren masker » werd overgebracht naar deze nieuwe gevangenis.

Zou de koning uiteindelijk geen medelijden met mij hebben ?
Wees gelukkig met uw lot ! Het had veel erger kunnen zijn !

Maanden verlopen...
Die onbekende is niet te beklagen, he !
En of, zeg ! De gouverneur zelf brengt hem de fijnste schotels !

Denkt u dat ik nooit begenadigd zal worden ?
Neen, reken daarop niet ! Ik breng je een kapoen met de saus en de wijn die je verkiest !

En enkele weken later...
Vlug ! Het is een onverhoopte gelegenheid !

Nooit te voren zag ik een visser aan deze kant van het eiland !

Dit is mijn laatste hoop ! Zou het lawaai van de vallende schotel de aandacht van de visser gaande maken ?

Wat is dat ?
BANG

Een zilveren schotel... Zonderling !

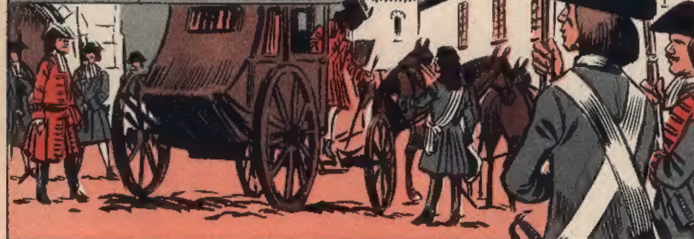

En de naïeve en eerlijke visser gaat met zijn vondst naar het fort.

Ik vond deze schotel op het zand, aan de voet van de rots. Ze is waarschijnlijk uit een venster gevallen!

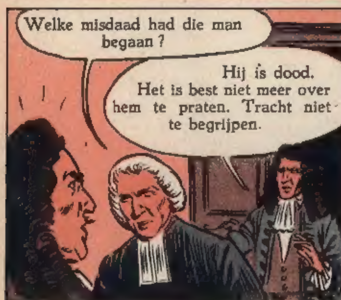

Verduiveld! Heb je gelezen wat er op gegraveerd staat?

Hoe zou ik dat? Ik kan niet lezen!
Gelukkig maar! Anders zou je er je vrijheid bij ingeschoten hebben!

En in september 1698...
Zijne Majesteit benoemde mij tot gouverneur van de Bastille. Schrijf aan de minister dat ik zo vlug mogelijk naar Parijs zal komen!

Het « ijzeren masker » behoorde tot het gevolg van mijnheer de Saint-Mars. Vijf jaar later zou hij sterven in de Bastille.

Mijnheer pastoor, nu weet u er zoveel over als ik zelf!
Dit mysterie en de consideratie die men voor hem had, laten me toe te veronderstellen dat het hier om een illuster personage gaat!

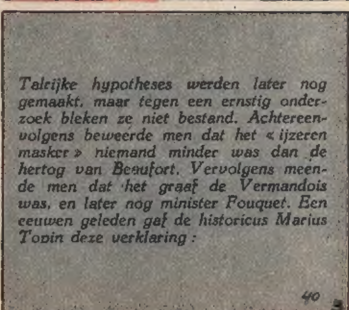

Welke misdaad had die man begaan?
Hij is dood. Het is best niet meer over hem te praten. Tracht niet te begrijpen.

Maar juist dit geheimzinnig gedoe prikkelde de nieuwsgierigheid van Voltaire en in 1770 schreef hij dat het « ijzeren masker » een telg van koninklijken bloede was...

Hebt u het laatste boek gelezen dat mijnheer Voltaire publiceerde?
Ja, en ik ben er diep van onder de indruk!

Hij geeft te verstaan dat koningin Anna van Oostenrijk het leven schonk aan een tweeling...

...en dat men, om iedere scheuring in de staat te vermijden, de ongelukkige broer van Lodewijk XIV van bij zijn geboorte zou hebben opgesloten, het gelaat verborgen onder een ijzeren masker!

Talrijke hypotheses werden later nog gemaakt, maar tegen een ernstig onderzoek bleken ze niet bestand. Achtereenvolgens beweerde men dat het « ijzeren masker » niemand minder was dan de hertog van Beaufort. Vervolgens meende men dat het graaf de Vermandois was, en later nog minister Fouquet. Een eeuwen geleden gaf de historicus Marius Topin deze verklaring:

Ha, die schurk! Ik stik haast van woede! De ambassadeur van de hertog van Mantua verkocht me, in naam van zijn meester, de versterkte plaats Casal voor 100.00 ecus.

Graaf Matthioli is slechts een verrader, een bedrieger! Hij had geen enkele opdracht gekregen van de hertog en bovendien heeft hij Spanje op de hoogte gebracht van onze geheime onderhandelingen.

Generaal Catinat, zoek die schurk en neem hem gevangen. Ik wil, dat niemand er ooit achter komt wat er van deze schurk zal geworden!

Enkele dagen later, in Italië...
Graaf Matthioli, mijn meester de koning van Frankrijk is u erkentelijk voor de diensten die u hem hebt bewezen.

Ik moet u van zijnentwege een belangrijke som overhandigen. Het geld ligt aan de grens!

Wat beteken dat? Een hinderlaag!
Hou je mond, verrader! Je dubbel spel werd ontmaskerd!

En sedertdien hoorde niemand nog spreken over de ambassadeur van de hertog van Mantua. Lodewijk XIV had zich gewroken.

Vijf gevangenen volgden de Saint-Mars van Pignerol naar het eiland Sint-Marguerite. Matthioli bevond zich tussen deze vijf. Was hij de gevangene met het ijzeren masker?

Marius Topin beweerde dat hij voor de brand van de Commune in oude archieven deze overlijdensakte vond:
Op 19 november 1703 is Marchioly, ongeveer 45 jaar oud, overleden in de Bastille. Zijn lijk werd begraven op het kerkhof van St Paul, zijn parochie, in aanwezigheid van...

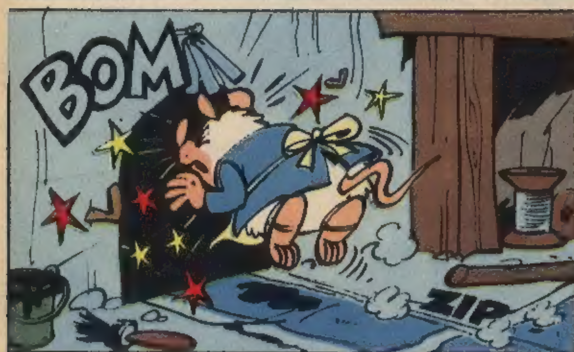

Is dit werkelijk de oplossing van het geheim? Dat is niet zeker. Het «ijzeren masker» zal wellicht nog lang op de verbeelding van romantisch aangelegde mensen werken.
L. & F. FUNCKEN
4

Chlorophyl, gevangen genomen door Strikjes en Kwikjes, die zijn kleermakerstalent exploiteerden, wordt door Tootje bevrijd...

DE TERUGKEER

HEB JE HET ALBUM = GEEN SALAM

VAN CHLOROPHYL DOOR RAYMOND MACHEROT

ENKELE DAGEN LATER . . .

Hij heeft geen koorts meer , maar hij is nog heel zwak ! Volgende week is hij beslist genezen !

Wel , m'n beste , zonder Tootje en Tietje had men ons een plechtige begrafenis kunnen bezorgen !

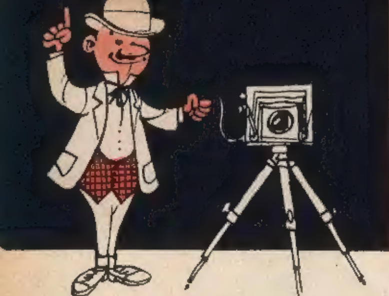
Gelukkig maar dat ik op tijd kwam ! Volledig uitgeput worstelden zij tegen de storm . . . En de bandieten achtervolgden hen als uitgehongerde wolven . . . En toen heb ik mijn moed in mijn beide handen genomen en ik heb hen gered . . .

Ik eet veel liever roze radijsjes . . .

EINDE

OPGELET ! ER KOMT EEN VOGELTJE UIT...

Onze grote

DE LAATSTE FOTO'S DIE DOOR DE JURY UITGEZOCHT WERDEN

Lees aandachtig het hoofdartikel van dit nummer, op pagina 2, en kies zonder dralen de beste foto uit; de foto die de grote prijs wint.

20 « LA STRADA » Nicole Bugx, Ukkel-Brussel.

19 KAT EN KATJE Georges Lavallée, Luik.

21 ZEEPBELLEN Danielle De Sadeleer, Aalst.

22 BRUGGE-DE-DODE Corinne Toussein, Brugge.

23 ZONSOPGANG Dirk Hespel, Sint-Martens-Latem.

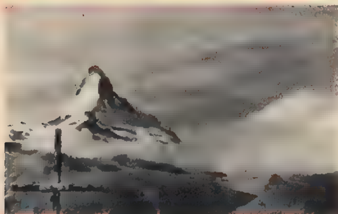
fotoprijsvraag

24 DE FAMILIE GAAT POOTJE BADEN...
Michel Shaw, Tubize (Brabant).

25 SCHEMERING OVER DE NOORDZEE
Reginald Kervyn de Volkaersbeke, Gent.

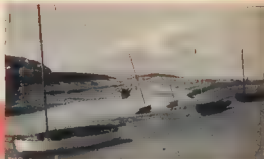
26 ZERMATT
Pierre Dandoy, Jodoigne.

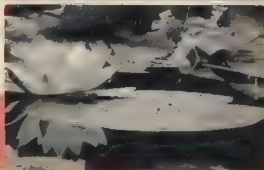
27 WATERPUT IN SPANJE
Ghislaine de Lannoy, Wilrijk.

28 KLIMMEN MAAR, JONGEMAN !
P. M. Henon, Luik.

29 BOOTJES OP HET ZAND
Cécile Briboria, Namen.

30 DE WATERLELIE
T. Broekhuizen, Den Haag.

Het geheim van JIMMY

Een vreemdeling kwam met een bootje te Torquay aa

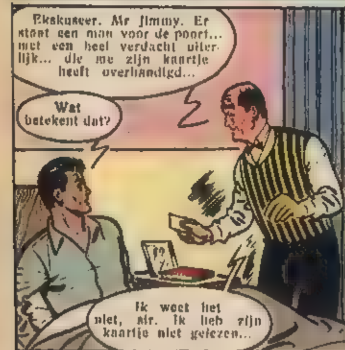

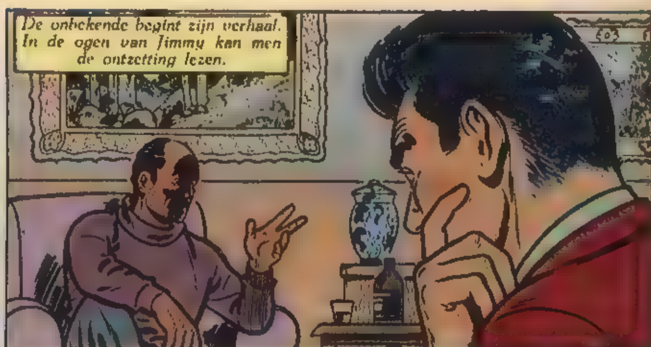

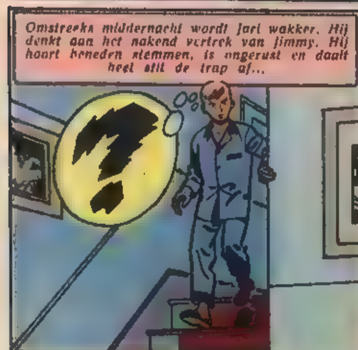
TORRENT door Raymond Reding

Avonds gaat hij naar de woning van Jimmy Torrent..

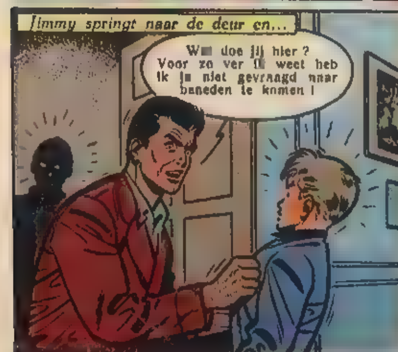

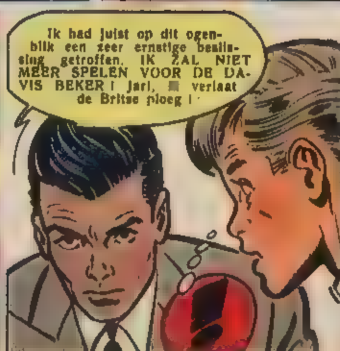

(Wordt voortgezet.)

DE GEZELLEN VAN DE

EERSTE HOOFDSTUK

DE STRATOKRUISER ANTWOORDT NIET MEER...

26 april, 's avonds.

DE man haalde moeilijk adem. Reeds meer dan een uur had hij zich opgesloten in een muurkast en het koolzuur begon de atmosfeer te vergiftigen. Met bevende hand knoopte hij zijn das los en zette zijn hemdskraag open. Dan plooide hij de knieën en kleefde de lippen tegen het sleutelgat om een beetje verse lucht in te ademen.

De lichtende wijzers van zijn armbanduurwerk wezen negen uur. De beproeving was bijna ten einde. Binnen vijf of zes minuten zou de nachtwaker zijn eerste ronde van de verdieping eindigen en dan was de weg vrij. Hij leunde tegen de wand, sloot de ogen en wachtte...

Toen de stappen van de nachtwaker zich verwijderden in de richting van de overloop, haalde hij een sleutel uit zijn zak en draaide geruisloos het slot open. De deur ging open zonder knarsen, de man bleef nog even staan en spitste het oor. Na een ogenblik scheen alles veilig en hij liep naar de uitgang van de kleedkamer.

In weerwil van de duisternis verraadde zijn stap geen aarzeling.

Hij ging door de gang waar het dik tapijt het bijna onhoorbaar geknars van zijn crêpezolen geheel opslorpte. Na een tiental meter te hebben afgelegd, bleef hij staan voor een grote, dubbele deur.

Daar was het... Hij leunde een ogenblik tegen de deur die hij zonder gerucht achter zich had toegedaan, en wachtte even om zijn ogen aan de duisternis te laten gewennen. Door de zware dichtgeschoven gordijnen, sijpelde geen enkele lichtstraal binnen. Hij herinnerde zich heel goed hoe de de meubels in de kamer waar hij stond geschikt waren. Volgens de aanduidingen op het plan, hing het portret van de president in het midden van de rechtermuur...

Voorzichtig liep hij nog enkele stappen de armen uitgestrekt als radarantennes. Toen hij oordeelde dat hij ver genoeg van de deur verwijderd was, drukte hij op de knop van een minuscule zaklamp, richtte de lichtstraal voor hem op een meter en half van de grond.

Het portret van de president... Men kon de mensen die wisten dat er een safe verborgen was achter het glimlachend en gerimpeld gelaat van de oude man, waarvan de kunstenaar met opzet de toegevende vaderlijke uitdrukking had onderstreept, op de vingers tellen.

27 april, 's morgens.

De ambassade werd wakker. Er weerklonken stemmen, hakken klikklakten op de vloer, men hoorde deuren open en dicht slaan, de lift zoemen.

De man snoof, wierp een verwonderde blik op de emmers, borstels en dweilen waartussen hij de nacht had doorgebracht. Hij stond op en rekte zich uit met een pijnlijk gezicht. Heel zijn mager lijf deed pijn.

Voorzichtig deed hij de deur open van het klein vertrek, waar de schoonmaaksters hun gerief opborgen. Niemand!... Het was nog te vroeg. Pas tegen het middaguur kwam er enige beweging rond de toiletten.

Hij liep naar de lavabo, wreef wat koud water over het gelaat, kamde zijn haar en trok zijn das recht. Alvorens te vertrekken wreef hij nog even met de rug van de hand over zijn ruige kin, die blauw begon te worden. Gelukkig maar dat hij zich de avond tevoren, alvorens weg te gaan, had geschoren. Nu zag hij er ten minste nog niet helemaal uit als een bosmens!

Een ogenblik later mengde hij zich ongedwongen en zeker van zijn stuk tussen de binnenkomende leden van het personeel. Hij deelde links en rechts diskrete glimlachjes uit, hij flaneerde nog een poos in de hall, stak een sigaret op, verliet dan de ambassade en groette in het voorbijgaan de portier op een bijzonder hartelijke wijze...

27 april, 's avonds.

Voor de overgrote meerderheid van de Portenos (1) was dit het beste moment van de dag. Het schemeruur, het uur van de rust na een dag van arbeid. Het uur waarop men geniet van de avondkoelte en kijkt naar de lichtreklames, die een voor een aanflitsen op de ondergaande zon. Het uur waarop men naar de café's gaat om te kletsen en te babbelen. Er was veel volk op de stoepen van de Corrientes en de Avenida del Mayo. De terrassen zaten stampvol en herinnerden aan de grote boulevards van Parijs in de omgeving van de Opera. Een man zat op een van die terrassen, hij bleef onverschillig voor het gelach van de lui rondom hem en luisterde ook niet naar de frivole konversaties. Hij las de laatste editie van « La Prensa ». Voor zich op tafel en goed zichtbaar, had hij enkele kaarten van Buenos Aires gelegd. Er zat reeds een zegel op, maar ze waren nog onbeschreven.

Omstreeks 21 uur kwam er een onbekende, die veertig jaar kon zijn en Mongoolse gelaatstrekken had, dicht bij hem zitten. De man gunde hem slechts een verstrooide blik en verdiepte zich dan weer in zijn krant.

DUIVEL

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

— Ekskuseer, señor, zei de onbekende met zachte stem. Kan u mij zeggen wie Vincente Lopez y Planes is?

De man beefde en lei zijn krant langzaam neer. Die schijnbaar onbeduidende vraag was de zin die de Hongaar, er mee belast kontakt met hem te nemen, zou uitspreken.

— Vincente Lopez, antwoordde hij, is de auteur van onze nationale hymne. Hij schreef het beroemd refrein: « Het groot Argentijns volk: heil! »

De onbekende bedankte met een hoofdknikje en stak een sigaret op.

Gedurende een kwartier zaten ze zonder nog een woord te wisselen. De lezer van « La Prensa » schreef een tekst op zijn laatste kaart en maakte zich klaar om zijn vulpen in zijn zak te steken, toen zijn buurman vroeg:

— Kan u me niet uw vulpen voor enkele ogenblikken lenen, señor? Ik heb niets bij om te schrijven.

— Graag. Hier is ze...

Met een vriendelijke glimlach gaf de man de vulpen twee minuten later aan de rechtmatige eigenaar terug. Men moest heel scherpzinnig zijn om op te merken dat de vulpen die de man had teruggegeven niet dezelfde was als die welke hij ontleend had...

28 april, 's morgens.

Het weerbericht was slecht. Er waren die dag relatief weinig reizigers die op de luchthaven Ministro Pistarini, te Ezeiza, wachtten.

Om 11 uur 42 klonk er door de luidspreker:

— Het vliegtuig met bestemming naar New York, via Rio de Janeiro, vertrekt op startbaan vijf. De passagiers voor New York worden vriendelijk verzocht zich naar startbaan vijf te begeven.

Met een klein zwartlederen boekentas in de hand, verloren tussen een dertigtal reizigers, vrouwen en mannen van iedere leeftijd, liep de Hongaar met de Mongoolse gelaatstrekken langzaam naar de aangeduide startbaan, waar een enorme Stratokruiser met twee verdiepingen wachtte. Onbeweeglijk stond de stewardess naast de roltrap. Haar welkomstglimlachje was gekunsteld. Op een lijst stipte zij de namen van de passagiers aan en kontroleerde de biljetten.

Toen het de beurt was aan de Hongaar, zette zij een kruisje voor nummer zestien: Rudolf Varzy.

— Dank u, mijnheer. Uw plaats is vooraan, derde rij links...

Tien minuten later zat iedereen op zijn plaats. De roltrap werd weggeschoven, een officier kontroleerde of de deur wel goed gesloten was. De blonde stewardess liep langzaam door de gang die de twee rijen zetels scheidde. Zij vroeg of de reizigers alles hadden wat zij wensten.

Om twee minuten voor twaalf klonk de verwittiging:

— Opgelet! Maak de gordels vast!

De reizigers deden gedwee wat hen werd gevraagd. De Hongaar installeerde zich komfortabel in zijn zetel en zag de indrukwekkende gebouwen van de vlieghaven voorbij glijden. Hij zag de grond met duizelingwekkende snelheid onder zich wegglijden. Het vliegtuig had zonder een schok de grond verlaten en was reeds tussen de wolken. De stewardess verscheen opnieuw.

— Dames en heren, wij vliegen naar Rio de Janeiro. Binnen enkele ogenblikken vliegt het toestel boven de Rio de la Plata, die de grens vormt tussen Argentinië en Uruguay. Wij bereiken de hoofdstad van Brazilië om achttien uur dertig. De lunch zal opgediend worden om dertien uur vijfenveertig. Indien u iets mocht nodig hebben, aarzel dan niet het mij te vragen.

Na deze kleine speech in het Spaans, herhaalde zij hetzelfde in het Engels zonder ook maar eens adem te scheppen. Dan verdween zij in de stuurhut, niet echter zonder een laatste gulle glimlach.

De Hongaar telde de pasagiers in gedachten. In het totaal waren er tweeëndertig, hijzelf inbegrepen. Het was niet verwonderlijk dat er zoveel zetels leegbleven, maar dat had toch heel weinig belang.

Hij zelf had geen akties van de P.A.A.! Zijn blik bleef besluiteloos hangen op de geïllustreerde omslag van een roman die hij uit zijn boekentas had gehaald. Tenslotte oordeelde hij wellicht dat hij niet in stemming was om te lezen, want hij lei het boek weer neer en zette zijn zetel in relax.

— De rust van de krijgsman! dacht hij geamuseerd.

Alvorens in slaap te vallen, had hij nog de tijd bij zichzelf te zeggen dat het leven heel mooi zou wezen, indien het net hem nooit anders dan zulke eenvoudige opdrachten gaf. Hij sloot de ogen en sliep gerust. Het was duidelijk dat hij geen bang voorgevoel had.

De Stratokruiser had een tussenlanding te Rio die duurde tot drieentwintig uur vijftig. Negen passagiers stapten uit, elf andere reizigers kwamen toe. Het vliegtuig vloog dan in een heldere nacht naar het noordoosten toe.

Het laatste kontakt per radio had plaats boven Barreiras, in de staat Bahia. De zilveren vogel vloog op dit ogenblik op een hoogte van bijna 5.600 meter en alles was wel aan boord. Eens voorbij deze stad, wachtten 1.600 km oerwoud, die moesten in één trek overbrugd worden om de eenvoudige reden dat er nergens een vliegveld was.

Op 29 april, om drie uur 's morgens alarmeerden de marconisten van Barreiras de vlieghaven van Rio de Janeiro. De Stratokruiser antwoordde niet meer.

In de namiddag van dezelfde dag onderbrak de Braziliaanse radio haar uitzendingen tweemaal om een speciaal communiqué mede te delen.

Er werd geen toespeling gemaakt op de mogelijkheid van een luchtramp. De speaker gehoorzaamde aan de gegeven bevelen en zei slechts dat een reuzenvliegtuig van de « Pan American Airways » een ernstige en onverklaarbare vertraging had opgelopen.

Dezelfde avond stond de waarheid echter vast: er was een ongeluk gebeurd. Dit ongeluk had plaats gehad in een van de meest onherbergzame oorden van onze wereld: temidden van de Amazonejungle...

30 april.

Aan het stuur van zijn C-46 vloog de Amerikaanse piloot Tom Mac Lead reeds twee uren boven de streek die zich uitstrekte ten zuiden van de Lagoa Grande toen hij eensklaps temidden van het groen een grote ronde, zwarte vlek ontdekte. Het was niet de eerste keer dat Mac Lead van uit de hemel zulke sinistere ronde zwarte vlek zag. Hij kende er de betekenis van. Het wilde zeggen, dat er aldaar een vliegtuig in volle vlucht ontploft was en dat de wrakstukken vertikaal naar beneden gestort waren. Een lang spoor laat nog enkele hoop, maar een ronde vlek niet...

De piloot cirkelde nog een tijd boven het wrakstuk en vloog dan terug in de richting Belem, vanwaar hij in het begin van de namiddag was opgestegen. Onmiddellijk na zijn aankomst moest hij een verslag schrijven. Dit vooruitzicht was niet erg aanlokkelijk...

(1) Inwoners van Buenos Aires.

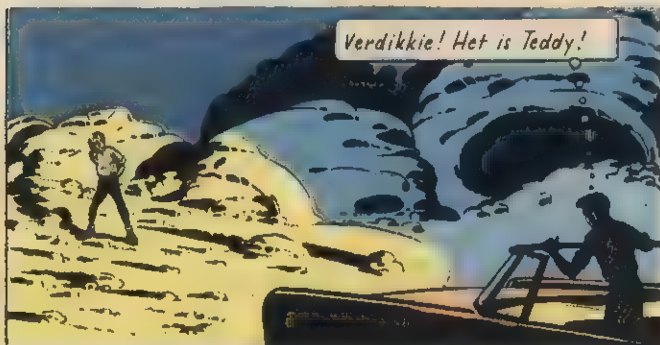
(Wordt voortgezet.)

De nieuwe avonturen van Pom en

TEDDY VOOR DE CA

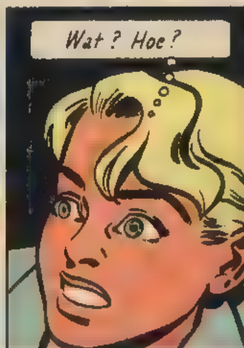
Teddy vermoedt niet dat zijn vrienden gekomen zijn om hem

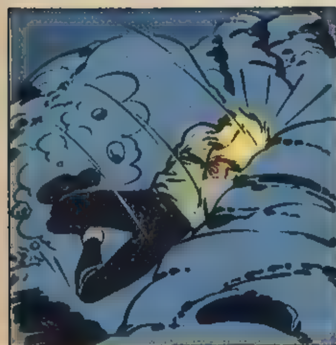

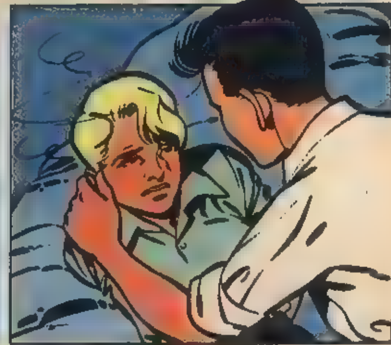

ALS JE HOUDT VAN DIT VERHAAL, LEES DA

Teddy door Fr. Craenhals

HERA

bevrijden. Hij sluipt heimelijk uit de hut, waarin hij opgesloten was...

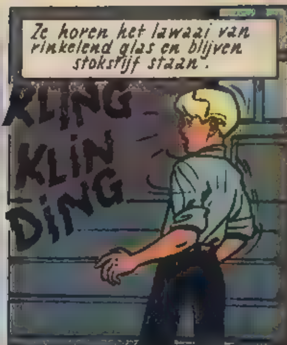

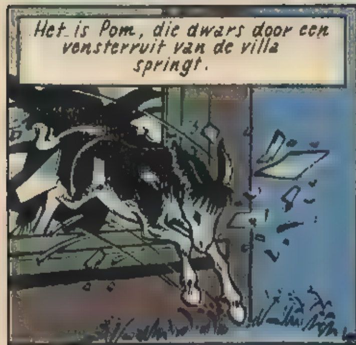

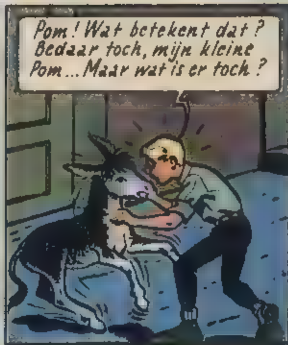

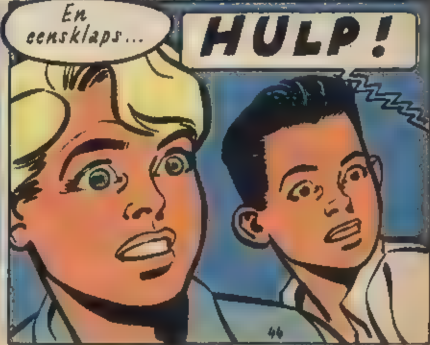

(Wordt voortgezet.)

VAN DEZELFDE AUTEUR: « DE ZWARTE TALISMAN »

DE ZOETWATER

'Onze vrienden zijn dicht bij de bunker waarin de zoetwaterpiraten zich verschanst

-PIRATEN

DOOR

BOB DE MOOR.

hben. Deze laatsten dreigen heel het dorp in de lucht te doen vliegen...

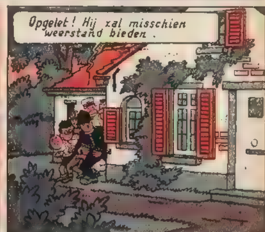

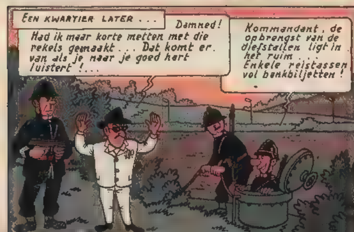

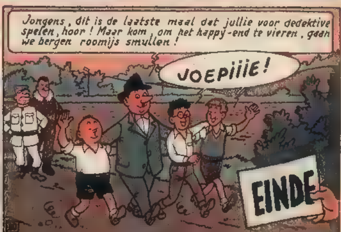

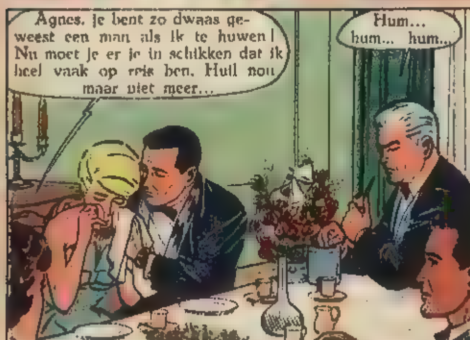
HET CIRCUIT

Amerikanen, Russen en Europeanen zullen drie race

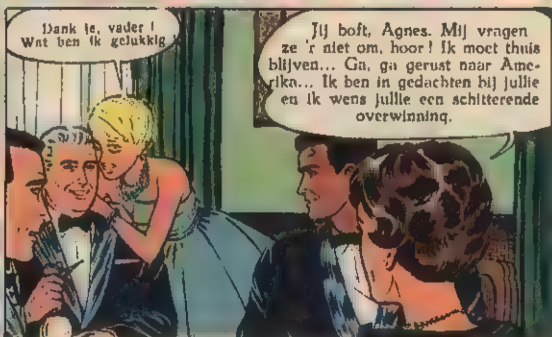

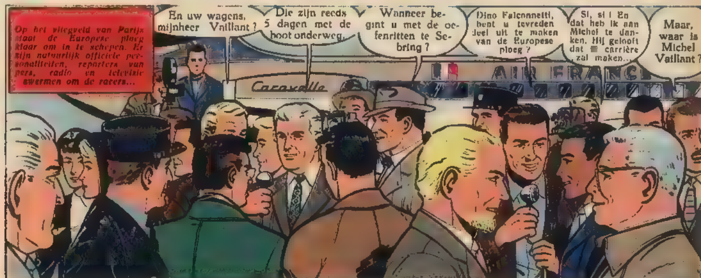

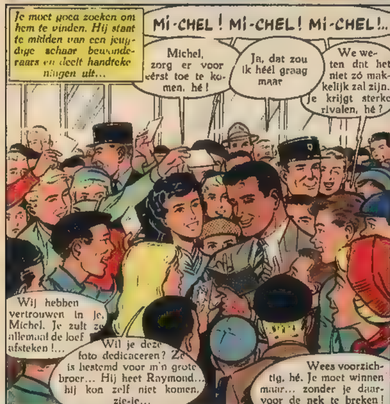

Als je sportief bent en je van de tekenverhalen

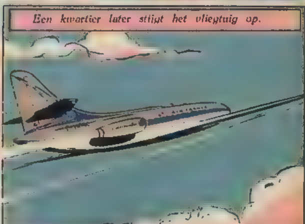
VAN DE ANGST ! door Jean Graton

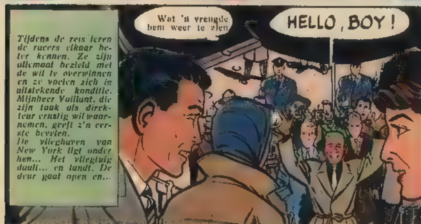
met elkaar betwisten. De ploegen worden samengesteld..

(Wordt voortgezet.)

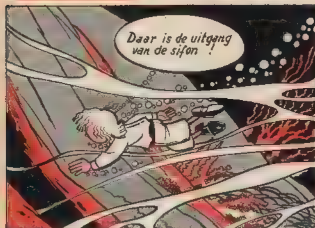
Jean Graton houdt, lees dan « Leve de Sport ! ».

DE BEEKS

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN SCHEEP

De reder bleef gekneld zitten in een te nauwe opening en ko

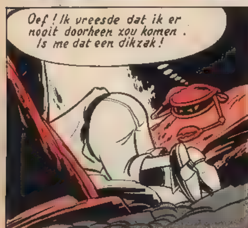

TE KLIPPEN

MAATJE ROL door MITTÉÏ - Tekst : Greg

...ijn gezellen daardoor niet volgen. Rol snelt hem te hulp...

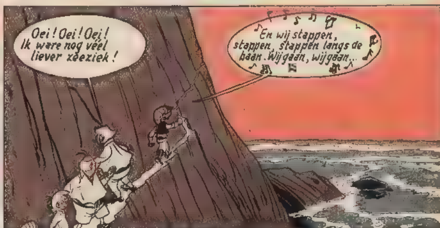

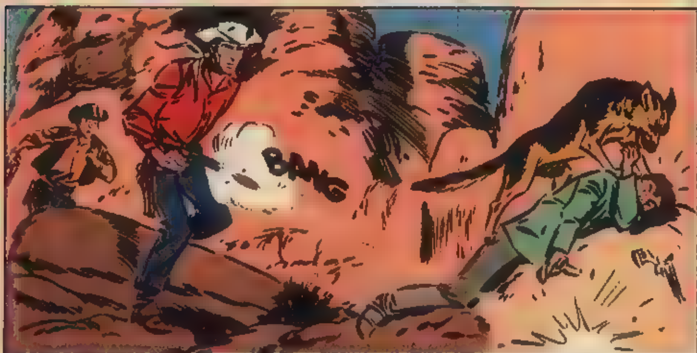
De nieuwe avónturen van JACK DIAMOND

DE HOND VAN ABSAROKA

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBUM

door L. en F. FUNCKEN

En biecht thans maar op, Tiley. Ik ben er van overtuigd dat sheriff Mac Lean met veel belangstelling zal luisteren. Waarom liet je je eigenlijk doorgaan voor een zekere Ferguson?

Het is een lange geschiedenis. Ik wist dat de politie me op de hielen zat en ik trachtte Californië te bereiken. Daar immers zou ik relatief veilig zijn! Op een avond kwam ik in een herberg van River Lodge . . .

Wij maakten kennis tijdens het eetmaal. Het was een vrolijke, naieve kerel! Hij vertrouwde me toe dat hij rijk was en dat hij honderddertig hektaren grond had gekocht nabij Sunlight Creek. Niemand kende hem in de streek. Ik zag onmiddellijk dat ik uit deze ontmoeting enig voordeel kon halen . . .

Wordt voortgezet

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

MARIA-THERESIA

WENEN is nog steeds een keizerlijke stad, een stad waarin men nog de charme en de schoonheid van de XVIII[e] eeuw terugvindt en dit ondanks de verwoestingen door de laatste wereldoorlog aangericht. Men mag dus aannemen dat de XVIII[e] eeuw een diepe stempel drukte op Wenen en op Oostenrijk. Het was in die eeuw dat Maria-Theresia te Wenen regeerde en dat gedurende veertig jaar.

1. « IK BEN SLECHTS... »

IK ben slechts een arme koningin », zei Maria-Theresia, maar, zo voegde zei er onmiddellijk aan toe : « Ik heb het hart van een koning ! » Bij de dood van haar vader, Karel VI, was zij drieentwintig jaar. Zij was charmant, spontaan, gevoelig en gedistingeerd. Zij werd een lieve vrouw voor haar gemaal, Frans van Lotharingen. Zij was een voorbeeldige moeder die haar zestien kinderen met grote zorg en toewijding opvoedde. En later was Maria-Theresia een beeld van een grootmoeder! Zij was steeds en in al haar handelingen eenvoudig en koninklijk !

2. « IK WIL ME WAARDIG TONEN... »

IK wil me waardig tonen van de liefde die mijn volk mij schenkt ! », zei Maria-Theresia, en zij dacht aan de Oostenrijkers, de Hongaren, de Tsjechen, de Italianen en de Belgen. Zij regeerde met veel kunde en zij centraliseerde de macht van al haar staten in de handen van de groot-kanselier, prins van Kaunitz. Deze prins was een briljante geest, vol van de nieuwe Franse ideeën. Hij was een man van het licht !

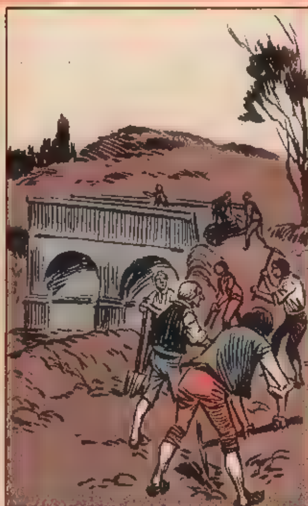

3. DE STAAT

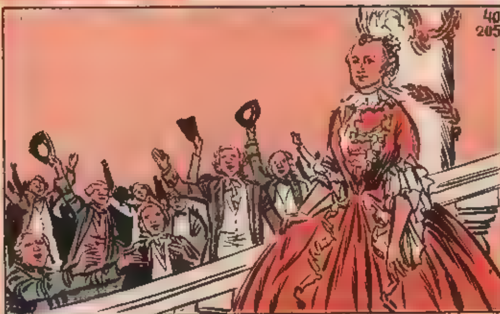
DE Kerk moest de staatskontrole aanvaarden in de administratie van haar goederen. Zij moest belasting betalen. Het aantal kloosters dat mocht gesticht worden werd beperkt en zelfs het teologisch onderwijs stond onder toezicht. Iedereen zonder uitzondering moest belasting betalen. De « code Theresien » gold voor iedereen. De post, tot dan toe het eigendom van de familie Thurn en Taxis, werd voortaan door de Staat geexploiteerd.

4. GERECHTIGHEID

ER werden wegen aangelegd en kanalen gegraven. De folteringen, tot dan toe in zwang om een beschuldigde tot bekentenissen te dwingen, werden afgeschaft, evenals de lijfeigenschap. Men stichtte tehuizen voor zwervers en voor vondelingen. De openbare onderstand verving de parochiale instellingen van liefdadigheid. Gent kreeg de eerste moderne gevangenis ter wereld. De gevangenen mochten werken en konden er een beroep aanleren. Zelfs met de jonge leeglopers uit goede familie, wist men raad... Ze werden in een speciale afdeling van de gevangenis ondergebracht. Er werden officiële lycea gesticht die de jezuïetenkolleges moesten vervangen.

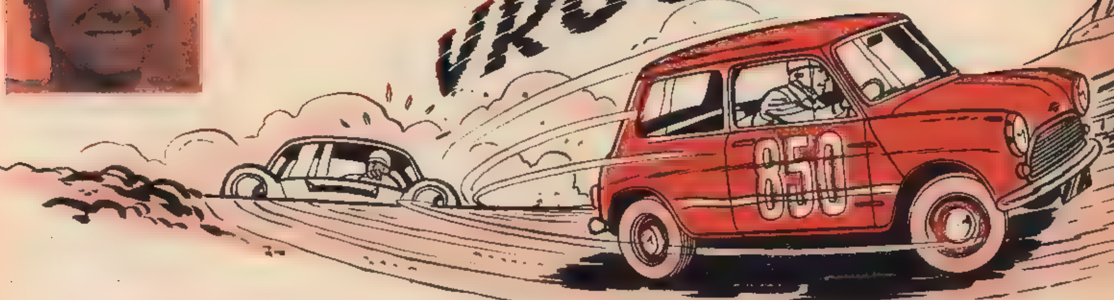
40
205

5. DE KEIZERIN

MARIA-THERESIA droeg de titel van keizerin in het jaar 1745, toen haar man onder de naam Frans I tot keizer werd uitgeroepen. Zij had echter meer dan deze titel. Zij had de sympatie van haar onderdanen, de eerbied en de bewondering van haar tegenstanders. « Zij is een grote vrouw die de troon en de mensheid eer aandoet ! » aldus verklaarde haar ergste vijand, Frederik II.

EEN NIEUWE ENGELSE « BOM »

IK heb je vroeger eens gezegd dat de kleine wagens de prettigste zijn. Men zou haast geloven dat Austin en Morris hun nieuwe kleine 850 de wereld instuurden met als énig doel dit te bewijzen.

Natuurlijk werd het niet opzettelijk gebouwd om de chauffeurs of eigenaars van dat wagentje te amuseren! Alec Issigonis, de nieuwe chef-ingenieur van de B.M.C., heeft verklaard dat hij de « kleinste grote wagen » wilde maken. Het was zijn doel de vier reizigers van dit wagentje een zo ruim mogelijke plaats te geven, en dit ondanks het feit dat de afmetingen tot een minimum werden herleid. Dat is net het tegenovergestelde van hetgeen er gebeurt voor wagens waarvan men hoge technische prestaties eist. In dit laatste geval immers, is de ruimste plaats aan de mechaniek toegewezen en de plaats van passagiers tot het uiterste beperkt.

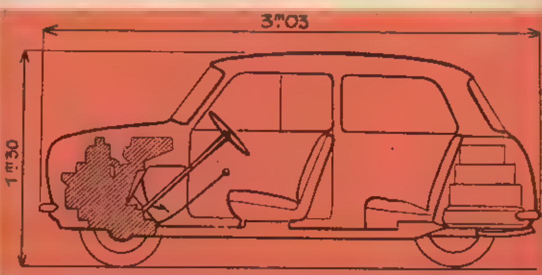
Ingenieur Issigonis is een sportief man en bouwde enkele jaren voor de laatste wereldoorlog zelf een kleine racewagen, waarmee hij verschillende prijzen wegkaapte. Hij was van mening, dat de wagen die spaarzaam en praktisch moet wezen, niet noodzakelijk vervelend moet zijn om te besturen. Vermits al de plaats tussen de voorwielen en de achterwielen gereserveerd is voor de reizigers, besloot hij de motor en de transmissie buiten deze ruimte te monteren. Om dit doel te bereiken zonder de wagen langer te maken of hem uit zijn evenwicht te brengen, monteerde hij de viercylindermotor van 850 cc transversaal vooraan en incorporeerde, bij de carter onder de krukas, de doos met de vier versnellingen en het drijfwerk dat de voorwielen aandrijft.

Hij bouwde aldus een wagen die nauwelijks meer dan 3 m lang is, 3,03 m om haarjuist te zijn, die slechts 580 kg weegt en een motor heeft die 37 PK ontwikkelt. De meeste kleine wagens van dezelfde afmetingen en met hetzelfde gewicht hebben gewoonlijk niet meer dan 22 à 25 PK. De kleine wagen van ingenieur Issigonis heeft, tot een snelheid van 100 km per uur, acceleraties die men vergelijken kan met die van de Austin-Healey Sprite, waarvan de motor nochtans krachtiger is. Men zou haast zeggen dat de ingenieur er zich mee geamuseerd heeft een wagen te bouwen speciaal bestemd voor grappenmakers, die de Austin-Healey Sprite stiekum met de 850 zouden willen verwisselen!

Dank zij een suspensiesysteem van vier onafhankelijke wielen met rubberbollen als veren, zou de nieuwe 850, gebouwd door Austin en Morris, een snelheid van meer dan 115 km (huidige snelheid van de seriewagen) kunnen behalen. Inderdaad, men zou er de twee carburators van de Austin-Healey Sprite kunnen in monteren. En men zou nog verder kunnen gaan : er de veranderingen aanbrengen gerealiseerd door de Britse specialisten van de kompetitiewagens : een andere nokkenas, andere carburators, andere in- en uitlaatleidingen, enz... Aldus zou men de oorspronkelijke kracht van de motor met 50 % kunnen opvoeren. Niets zou beletten er de krukas van de Sprite of de Minor 1.000 op te monteren, en de cylinderinhoud van 850 tot 950 cc op te voeren. Men zou aldus een wagen hebben die minder weegt dan 600 kg en een vermogen ontwikkelt van 60 PK!

In dit geval zouden de acceleraties van deze kleine wagen dezelfde zijn als die van een Triumph TR 3. Men zou dan ongetwijfeld de remmen moeten versterken en ook de minuscule banden van 10 duim, want die zouden werkelijk niet lang meegaan! Maar, zelfs met een cylinderinhoud van 850 cc zou deze kleine en aldus gewijzigde wagen onklopbaar zijn in een kompetitie van zijn kategorie. Ik ben er van overtuigd, dat er voor de nieuwe Austin-Morris veel liefhebbers zullen zijn!

Van Frere

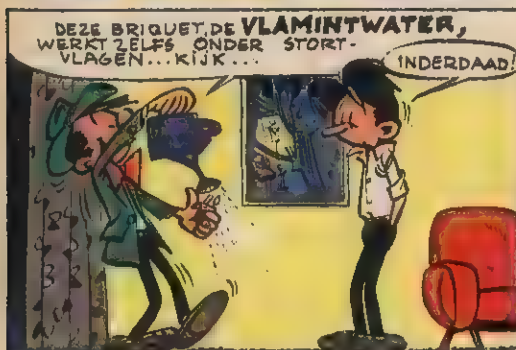
TON en TINNEKE

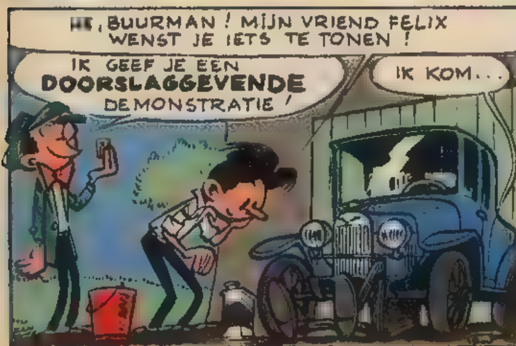

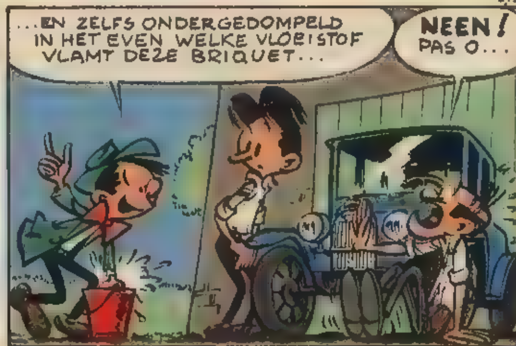

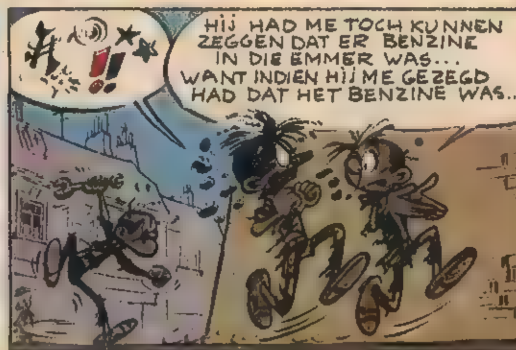

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER.

Kim en Corentin zullen als slaven verkocht worden. Sa-Skva, die Sompur ontvluchtte, woont het schouwspel bij...

Een bruine massa en een rosse bliksemstraal. . . Belzebub en Moloch zaaien paniek op hun weg. Zij rennen recht naar het podium, waar de slaven staan . . .

?!?!

Moloch ! Belzebub !

GROOHA!

RWAAA!

(Wordt voort

Geschenken van de KUIFJE's BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
Deel III : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :
11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen

Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Het Ganzenspel 200 punten

De Puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.

België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.

De Meesterwerken van de Schilderkunts. Deel I en II 50 F.

De Geschiedenis van de Wereld 29 F.

Stuur je bons naar de KUIFJE'S BON 1/7, P-H. Spaaklaan, Brussel 7.

Om veel KUIFJE'S BONS te sparen, vraag je steeds de produkten :
VANDENHEUVEL — HACOSAN
PANTOFFELS ESKIMO
KINDERBOTTINES MARATHON
SKI - FRANCO-SUISSE — PANA
PROSMANS — PALMAFINA
LOMBARD COLLECTIE
PAPETERIE-ARTIKELEN
VICTORIA — MATERNE
VULPEN LE TIGRE
HORTON PRODUKTEN
JU'CY & WHIP — TOSELLI
KOFFIE DE ZWARTE KAT &
CLE D'OR - NOSTA

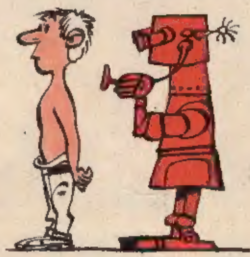
DE POS

LAST VAN DE WARMTE

DE Amerikaanse politie heeft vastgesteld dat de hittegolf invloed had op het aantal diefstallen gepleegd in Amerikaanse steden. Dit aantal liep nl. achteruit. De politie besluit daaruit dat de gangsters niet erg houden van de hitte en op hun komfort gesteld zijn. Inderdaad ! Al de appartementen waar een inbraak werd gepleegd, waren voorzien van air conditioning !

ELECTRONISCHE GENEESHEREN

AMERIKAANSE geleerden bouwen, indien de inlichtingen juist zijn, electronische geneesheren. Deze robots zouden in staat zijn zieken te onderzoeken... En dat is niet alles ! Ze zouden ook een diagnostiek kunnen stellen en een behandeling voorschrijven. Het éérste prototype zou op driehonderdvijftig onderzochte zieken slechts zeventien fouten hebben begaan. Wij zouden haast zeggen « Leve de robots ! » indien dit niet zo boosaardig ware voor de geneesheren-van-vlees-en-bloed !

IN 'T ZILVEREN ZAND VAN 'T STRAND...

EEN strand is in alle landen van de wereld een strook mul zand op de oever van de zee. In de staat New York betekent een strand een woud van borden, waartussen de baders rechtop kunnen staan, indien ze het handig aan boord leggen en niet té dik zijn. Indien er op ieder bordje een groot « Welkom » geschreven was, of indien daarop de gevaarlijke putten of de nabije roomijsventer werd aangeduid, zou het nog draaglijk zijn. Maar neen, verboden, verboden is alles wat de klok slaat. Het is verboden te eten, een zonnescherm te planten, in badpak van zijn wagen in het water te stappen, onder water te vissen, enz... enz... De kinderen mogen niet met een bal in het water

spelen en ze mogen zich ook niet op een luchtmatras zalig door de golven laten wiegen.

Op sommige plaatsen haalt de zwemmeester de zwemmers tegen wil en dank uit het water, zodra men aan de horizon een paar dreigende onweerswolken ziet verschijnen. Nu snap je, waarom alle zwemkommen van de staat New York steeds tot barstenstoe gevuld zijn !

EEN KRACHTIGE ADEM !

TILJON

NIET SPRINGEN !

IN een der nieuwe gebouwen van het Westduitse parlement te Bonn hangt een brandinstruktie, waarin te lezen staat : « Het springen uit de vensters van de hoogste verdieping mag slechts geschieden op bevel van de brandweer. » Nu ben je meteen verwittigd !

EEN BRUG OP DE MAAN

DOKTER H.-P. Wilkins, Brits maanspecialist, zaaide onrust tussen de wetenschapslui. Door een telescoop heeft hij een drie kilometer lange brug ontdekt, die enkele jaren geleden niet bestond. Bovendien ontwaarde hij een aantal kleine, witte koepels die voor hem nog niemand had gezien. Wilkins is van oordeel dat deze konstrukties té perfekt zijn om ze toe te schrijven aan natuurlijke fenomenen. Hij veronderstelt, dat bewoners van een andere planeet zich vóór de neus van Russen en Amerikanen op de maan hebben genesteld! Of dat heus waar is?

Baardemakers speelt mee !

RAADSEL Nr 21

OP het briefje stond dat mijnheer Beurs zijn kantoor had verlaten om 8 uur 40. De schatbewaarder zei dat hij tien minuten nadien — dus om 8 uur 50 — terug in zijn kantoor was gekomen. In werkelijkheid kwam hij terug in zijn kantoor om 8 uur 45 want zijn uurwerk liep vijf minuten voor. Bijgevolg was het 8 uur 35 minuten toen hij zijn kantoor verliet en niet 8 uur 40. Wat bewijst dit ? Dat Beurs de schuldige is en hij zelf het briefje schreef !

Het weekblad « KUIFJE » : 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Brussel 19. —
NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

8-10-59

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

Kuifje hoort een kreet weergalmen. Hij grijpt zijn verrekijker en...

(Wordt voortgezet.)